



חימוש מונחה מדויק בשני הצדדים

אורי רכב

הפוטנציאל נובע מהנקודה, שבה מוצב הכח שהוא לעולם מסגרת.

במאמר נעדר לחלוטין הנשק המונחה המדויק של האויב. הדבר הזה כל כך בולט עד שאצל קורא תמים עשוי להתעורר רושם של הסחפות לא-רציונלית. גם אמצעי-נגד אחרים, שעשוי אויב לנקוט בהם כנגד צוותי ההריגה, לא נמנים במאמר.

במאמרי משנת 1979, "ההשפעות של חימוש מדויק על לוחמת היבשה", ניתנה פרוגנוזה של התפתחות, שבה לשני הצדדים חימוש מונחה מדויק. התחזית היא, למרבה האירוניה, נבנתה ע"י התפתחות הקרב אוויר-קרקע-אוויר, על אף

כפתח דבריו, ממש בפסיקה הראשונה, מערבב שמאל גורדון מונחים! הוא משתמש במונח "לתמרן" לא במקומו. כלי נשק אינם "מתמרנים". כלי נשק מקצרים את הטווח אל האויב (כדי לפגוע) ע"י הסתערות ולא ע"י תמרן. יש הבדל מהותי בין המונחים, לא רק במילון, אלא גם במשמעות הצבאית. התמרן מתבצע ע"י מסגרת ולא ע"י נשק בודד כלשהו (המאפיין את קרב היבשה הוא הפעולה במסגרות, ולא בצוותים). התמרן אינו מקצר טווח אל האויב, אלא מציב כוח שהפוטנציאל שלו הוא הכרעה (למשל — ניתוק כל הצבא או רובו מעורפו, או כיבוש עיר חשובה וכו') ושאינו לקבוצה האויב תשובה עליו.

ההבדלים המהותיים. אזכיר, שהאויב עשוי לחשוב כמו חיל-האוויר הישראלי ב-1971 או 1972. בין שאר אמצעים נוספים או שונים הוא יכול להשיב באש מסיבית, לא מדויקת ולא מונחית, ולקוות לזכות; אם לא במישרין בהריסת מקורות אישנו המדויקת או בהריסת אמצעי הבקרה — אזי בעקיפין ע"י אילוצנו להסיט את האש.

הערות

1. שמואל גורדון, "עקרונות המלחמה בנשק מונחה מדויק", מערכות, 308.



ציוד והספקה, שירות הספקה וחיל הספקה

גלגולי שמות ומשמעויות

רס"ן זוהר לבקוביץ

כיום בצה"ל ומכאן אי-בהירות ובלבול. עם הצעדים הראשונים לבניית כוח צבאי בעל אופי סדיר בשלהי שנת תש"ז, הונחו היסודות לשירותים לוגיסטיים ליד ראש "אגף חימוש ומשק"*. במטה הכללי של ה"הגנה" יוסף רוכל-אבירד (ראש אג"א של מלחמת העצמאות, לימים אלוף, סגן הרמטכ"ל ד"ר לפילוסופיה). השירותים היו גופי ביצוע כפופים לראש אג"א,

* בינואר 1948 אורגן אגף חימוש ומשק מחדש. הוקמו בו שירותים לוגיסטיים האחראים לביצוע והוחלף שמו לאגף האפסנאות. שם זה נכנס לתוקף ב-1 פברואר 1948.

שעסקו במתן שירותים לוגיסטיים ליחידות הצבא המתארגן ונבנה בד בבד עם בניין כוחם כמערכות ארגוניות. מספרם השתנה במהלך מלחמת העצמאות. הראשונים, שהוקמו בדצמבר 1947, היו שירות תחבורה ושירות ציוד והספקה.

בינואר-פברואר 1948 אורגנו השירותים, נקבעו משימותיהם וחולקה העבודה ביניהם. מלכתחילה הם היו כפופים ישירות לראש אג"א ופעלו תחת פיקודו, אם כי הקונספציה גרסה שהם יהיו שירותים עצמאיים אשר יתואמו ע"י ראש אג"א ויהיו חלק מהמטה המקצועי שליר

המציאות של מלחמת העצמאות, אשר רבים מבני הדור הוותיק נושאים אותה בזכרונם כחווייה אישית, הולכת ומתרחקת מאתנו במהירות והופכת להיסטוריה. בתהליך זה יש וחל טשטוש משמעויות באשר למושגים שהיו חיים פעם. דבר כזה אירע בכנסי מורשת בחיל התחזוקה ובאג"א, כאשר מספר קצינים בכירים בדימוס טענו לכתר "קצין הספקה ראשי" ראשון בצה"ל, וטענה זו מצאה ביטוייה מעל דפי "מערכות".

הטענה לכתר הראשוניות נבעה מהעברת מושגים שרווחו עם הקמת צה"ל למושג השורר